

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **O. s. z. ú. P. a n. s. s. . t. F.-U.-R., IČ**, se sídlem , zastoupeného JUDr. Ondřejem Tošnerem, PhD., advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, za účasti I/ B.a.s., IČ , se sídlem , II/ C.a.s., IČ , se sídlem , a III/ S. K., bytem , všech zastoupených obecným zmocněncem Bc. Josefem Novákem – ANIMA inženýring, IČ 49653954, místem podnikání U Močálu 268, 149 00 Praha 4, v řízení **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2013, sp. zn. SZ 023180/2013/KUSK REG/Bí, č. j. 043393/2013/KUSK**, o návrhu na zrušení rozhodnutí o odkladném účinku žaloby

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2013, č. j. 45 A 35/2013-30, jímž byl žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2013, sp. zn. SZ 023180/2013/KUSK REG/Bí, č. j. 043393/2013/KUSK, přiznán odkladný účinek, se mění tak, že se žalobě přiznává odkladný účinek pouze vůči té části napadeného rozhodnutí, jíž se stavba umísťuje na pozemku p. č. 668/42, v k. ú. a obci U..

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu Městského úřadu U. (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 12. 2012, sp. zn. Výst.2546/12-Re, č. j. 5369/12/Výst., a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad vydal souhlasné územní rozhodnutí na umístění stavby areálu výrobních služeb a sídla společnosti DKG H. s.r.o. na pozemcích v katastrálním území U..

Žalobce žalobu doprovodil návrhem na přiznání odkladného účinku, jemuž soud dne 17. 6. 2013 vyhověl. Žalobce konkrétně namítal, že povolením a následným zahájením nebo dokonce provedením stavby by vznikla nevratná újma v podobě dotčení zájmů, jež podle svých stanov hájí, a to zejména k narušení krajinného rázu a zhoršení stávající zátěže životního prostředí, která je v případě hluku již v současnosti nadlimitní. Soud při posouzení návrhu vyšel z toho, že pokud nepřizná odkladný účinek žalobě podané proti územnímu rozhodnutí, může dojít k vydání stavebního povolení a naplnění hypotézy ustanovení § 94 odst. 5 stavebního zákona. Eventuální úspěch žalobce v řízení o žalobě proti územnímu rozhodnutí tak může být ve výsledku bezcenný, neboť po vydání stavebního povolení již eventuálně neúspěšný žalovaný přistoupí pouze k zastavení územního řízení právě s odkazem na změnu skutkových okolností v podobě již vydaného povolení stavby a na § 94 odst. 5 stavebního zákona. Nepoměrně větší újmu zde soud shledal (vedle hrozícího dalšího zvýšení hlukové zátěže území, v němž mají být dle žalobce hlukové limity již nyní přesahovány) právě ve hrozící ztrátě možnosti reálného uplatnění práv a zájmů v územním řízení.

Dne 11. 4. 2014 soud obdržel společný návrh osob zúčastněných na řízení I/ až III/ na zrušení usnesení ze dne 17. 6. 2013, č. j. 45 A 35/2013-30, jímž byl podané žalobě přiznán odkladný účinek. Osoby zúčastněné na řízení uvedly, že napadeným územním rozhodnutím bylo povoleno umístění stavby „Výstavba areálu výrobních služeb a sídla firmy DKG H. v U.“. Tato stavba zahrnuje soubor staveb výrobní haly, administrativní budovy, inženýrských sítí a komunikace. Obavy žalobce z nevratného narušení krajinného rázu a zhoršení stávající zátěže životního prostředí přitom plynou z výstavby výrobní haly a částečně též administrativní a ubytovací budovy. Ostatní stavební objekty, zejména obousměrná účelová příjezdová komunikace včetně chodníku a v ní umístěné stavby kanalizace dešťové a splaškové, plynovodu, vodovodu, veřejného osvětlení a sítě vysokého a nízkého napětí, podle osob zúčastněných na řízení nemohou jakkoliv narušit krajinný ráz či zhoršit zátěž životního prostředí, což podle nich potvrzuje i vyjádření odboru životního prostředí Magistrátu města K. ze dne 1. 3. 2012, č. j. OŽP1703/12, založené ve správním spise. Obousměrná účelová komunikace umístěná na pozemcích p. č. 668/36, 1904/1, 1904/10 a PK 671/1 bude obsluhovat celou zónu vymezenou územním plánem, tj. i pozemky jiných vlastníků než DKG H., kteří jsou nemožností realizace stavby komunikace také omezeni na výkonu svých práv. Totéž platí pro inženýrské sítě uložené v komunikaci.

V příloze návrhu osoby zúčastněné na řízení doložili, že jsou $\frac{3}{4}$ vlastníky jednoho z pozemků, na němž má být umístěna účelová komunikace (p. č. 686/36), a dále, že samostatně či společně vlastní celkem tři pozemky sousedící s touto pozemní komunikací (p. č. 668/39, p. č. 668/40 a p. č. 668/41).

Návrh osob zúčastněných na řízení soud zaslal k vyjádření účastníkům řízení, nicméně žalovaný se k němu nevyjádřil. Žalobce ve vyjádření konstatoval, že navrhovatelé nijak nespecifikují, v čem jejich dotčení či omezení má spočívat, a blíže neurčená „realizace záměrů na jejich pozemcích“ také není nijak blíže popsána. Návrh proto žalobce vnímá jako nekonkrétní a neurčitý. Žalobce dále namítl, že skutečnost, že došlo i k umístění staveb doplňkových či infrastrukturních, které samy o sobě negativní následky nezpůsobují, nemá vliv na skutečnost, že tyto následky nastupují u stavby jako celku. Kromě toho, v důsledku nevykonatelnosti napadeného územního rozhodnutí osobám zúčastněným na řízení nic nebrání v případě jejich nezbytnosti požádat zvlášť o umístění a povolení pouze komunikací a inženýrských sítí. Žalobce proto nadále trvá na tom, aby podaná žaloba měla odkladný účinek.

Podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud i bez návrhu usnesení o přiznání odkladného účinku usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Usnesení o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy, které může být kdykoliv s ohledem nová skutková zjištění či změnu právní úpravy soudem i bez návrhu zrušeno. Může-li být usnesení o odkladném účinku zrušeno, může být tím spíše zrušeno i jen zčásti, resp. v tomto smyslu změněno.

Byť standardně přiznáním odkladného účinku žalobě proti správnímu rozhodnutí soud odkládá veškeré účinky žalobou napadeného rozhodnutí, nelze vyloučit situaci, kdy důvod pro přiznání odkladného účinku (tvrzená nepřiměřená újma na právech žalobce) bude plynout výhradně jen z určité oddělitelné části napadeného rozhodnutí. Taková situace může vést s ohledem na zásadu zdrženlivosti a na potřebu vyvážení práv osob dotčených vydáním napadeného rozhodnutí i k přiznání odkladného účinku žaloby jen ve vztahu k dílčí části napadeného rozhodnutí. Není tudíž důvodu, proč by soud nemohl obdobně postupovat také při zjištění důvodů pro zrušení již vydaného usnesení o přiznání odkladného účinku podle

§ 73 odst. 5 s. ř. s., jestliže zjištěné důvody na straně žalobce dopadají pouze na část účinků tohoto usnesení.

Z výkresů projektové dokumentace soud zjistil, že předmětem územního rozhodnutí byly jednak rozsáhlá budova výrobní haly a administrativní a ubytovací budova včetně souvisejících areálových komunikací, parkovišť a jiných venkovních úprav nacházejících se na pozemku p. č. 668/42 (výrobní areál) a jednak příjezdová komunikace k areálu s chodníkem vedoucí po hraně pozemků p. č. 668/39, p. č. 668/40 a p. č. 668/41 zahrnující i odbočku na pozemek p. č. 668/41, dvě trafostanice a soustavu vedení technických sítí pod touto příjezdovou komunikací. Pozemní komunikace o šířce 6 m (+ 2 m chodník) není doplněna žádnými hmotově rozsáhlými stavbami ani stavbami, jež by samy o sobě mohly emitovat hluk, znečištění nebo jiné imise významně zatěžující jejich okolí.

Z podané žaloby pak plyne, že žalobce rozhodnutí žalovaného napadá z důvodu tvrzeného rozporu výstavby výrobního areálu s územním plánem, nepřijatelného zatížení území hlukem emitovaným výrobním provozem a jím indukovanou dopravou a přílišné změny krajinného rázu v důsledku výstavby rozsáhlé budovy výrobní haly a též administrativní a ubytovací budovy. Žalobní námitky, tudíž s vlastní účelovou komunikací nesouvisí, resp. pokud zmiňují hluk z dopravy, má jít o dopravu indukovanou právě vybudováním výrobního areálu. Samotná existence účelové komunikace v tomto směru není určující, rozhodné je, co bude na pozemcích navazujících na komunikaci vystavěno.

Za těchto okolností je tedy zřejmé, že přiznáním odkladného účinku podané žalobě i ve vztahu k oddělitelné části územního rozhodnutí umísťující stavbu účelové komunikace a souvisejících technických sítí může zasahovat do práv vlastníků pozemků sousedících s pozemní komunikací (resp. pod ní), aniž by to vyžadovala ochrana zájmů chráněných žalobcem. Soud zde sice přitakává žalobci, že návrh osob zúčastněných na řízení je velmi neurčitý a nelze z něj konkrétně dovodit, jakým způsobem má přiznání odkladného účinku do jejich práv zasahovat. Na druhou stranu, ze způsobu vedení navrhované komunikace je zřejmé, že osoby zúčastněné na řízení musely s žadatelem o územní rozhodnutí spolupracovat a výstavba komunikace nacházející se v podstatné části na jejich společném pozemku p. č. 668/36 je i jejich záměrem, jak realizovat vlastnické právo k předmětnému pozemku. Z připravené odbočky na pozemek p. č. 668/41 pak plyne, že minimálně vlastník tohoto pozemku na něm v budoucnu hodlá uskutečnit nějakou výstavbu, pro niž bude existence účelové komunikace nezbytnou podmínkou.

Z hlediska efektivnosti soudní ochrany žalobce přitom zjevně postačuje připuštění odkladného účinku pouze vůči té části územního rozhodnutí, jež umísťuje do území samotný výrobní areál včetně vnitřních areálových komunikací a dalších venkovních úprav na pozemek p. č. 668/42. Ostatně sám žalobce ve svém vyjádření připouští, že se samotným umístěním komunikace a inženýrských sítí žalobou zmiňované negativní následky spojeny nejsou.

Proto soud návrhu osob zúčastněných na řízení (částečně) vyhověl. Byť vlastní text návrhu požadoval zrušení usnesení přiznávajícího odkladný účinek žalobě jako celku, z jeho obsahu je zřejmé, že směřuje pouze do části, jíž byl odkladný účinek přiznán *en bloc* i vůči té části územního rozhodnutí, která umísťovala stavbu pozemní komunikace a souvisejících inženýrských sítí. Z tohoto důvodu proto soud rozhodl tak, že se usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2013, č. j. 45 A 35/2013-30, mění tak, že se žalobě přiznává odkladný účinek vůči té části napadeného rozhodnutí, jíž se umísťuje stavba na pozemku p. č. 668/42, v k. ú. U. Na zbylé pozemky dotčené umístěnou stavbou se podle zjištění soudu umísťuje pouze stavba pozemní komunikace a inženýrských sítí, které nekolidují se žalobou uplatněnými žalobními body. Není tak důvodu bránit realizaci napadeného rozhodnutí v případě pozemků mimo případný budoucí výrobní areál.

Poučení: Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

V Praze dne 12. května 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová